

The background of the cover is a watercolor illustration of a forest scene. Large, vibrant autumn leaves in shades of orange, yellow, and red are scattered around the edges. In the center, a young girl with long brown hair, wearing a dark brown dress, has two long, thin, brown antennae extending from her head. She is smiling and looking towards a small, green, cartoonish insect character with a smiling face and closed eyes. The background consists of vertical blue lines representing tree trunks and soft, glowing yellow circles representing light filtering through the trees.

Když se brouček probudil

Veronika Kratochvilová
ilustrovala Jája

bambóok®

The background of the cover is a watercolor illustration of a forest. Large, vibrant autumn leaves in shades of orange, yellow, and red are scattered around the scene. In the center, a young girl with long brown hair, wearing a dark brown dress, has two long, thin, brown antennae extending from her head. She is smiling and looking towards a small, green, cartoonish insect character with a smiling face and closed eyes. The insect has a segmented body and small antennae. The background consists of vertical blue and white stripes, suggesting tree trunks, with soft, glowing yellow circles representing light filtering through the trees.

Když se brouček probudil

Veronika Kratochvilová
ilustrovala Jája

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Veronika Kratochvilová

Když se brouček probudil

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 7401. publikaci

Ilustrace Jája (Jaroslava Šupová)

Odpovědná redaktorka Jana Novotná

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 56

Vydání 1., 2019

Vytiskla tiskárna TNM print s.r.o.

© Grada Publishing, a.s., 2019

Cover Illustration © Jája (Jaroslava Šupová)

ISBN 978-80-271-1185-5 (pdf)

ISBN 978-80-271-2427-5 (print)

Obsah

- Jak se potkali 7
- Co snídá ježek 17
- Jakou chuť má podzim 25
- Kdo ji zachrání 32
- Kam odlétají 40
- Z čeho se Brouček radoval 48

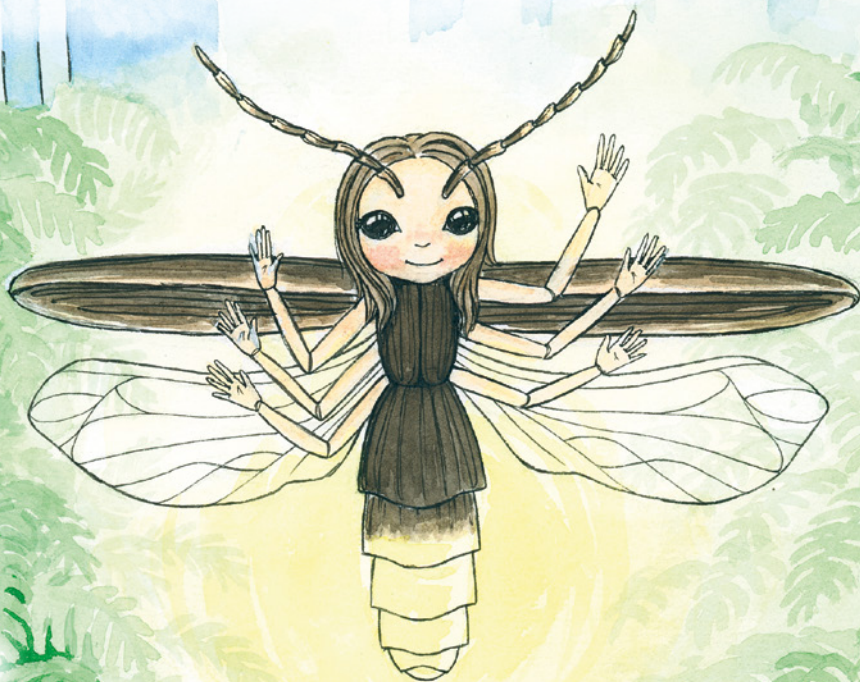

Jak se potkali

Daleko za městem, v lese, kde jsou stromy vysoké tak, že se dotýkají oblohy, v lese, kde mechy oblékají zemi do zelených šatů, žila světluška Majka.

Vypadala stejně jako ostatní světlušky, měla křídla a tykadla, měla i světýlko, kterým rozjasňovala noc. Majka ale uměla ještě něco navíc. Dokázala každému vykouzlit úsměv na tváři. Rozveselila i tu nejsmutnější světlušku. Ptáte se jak? To nikdo nevěděl, Majka byla zkrátka taková.

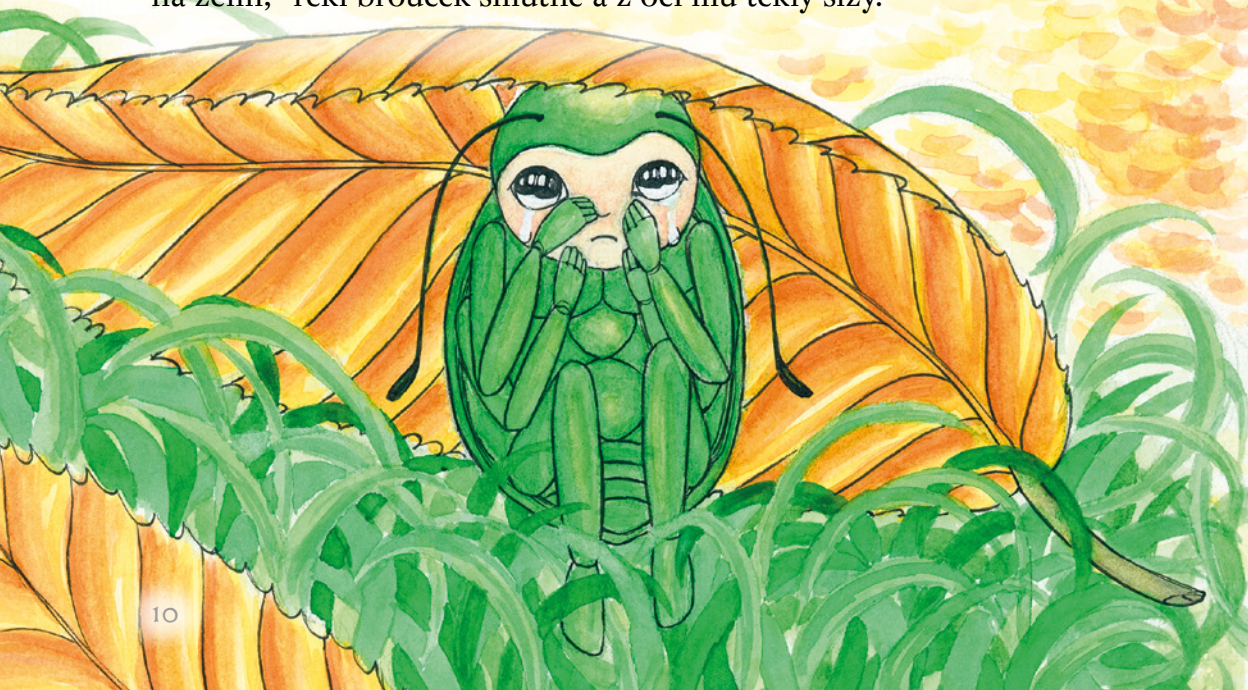

Čím více světluška pomáhala, tím šťastnější byla i ona sama. Proto se snažila pomáhat úplně všem. Jednoho večera, když slunce zapadlo a les se začal měnit do své noční podoby, vydaly se světlušky – jako každou noc – na svůj noční let.

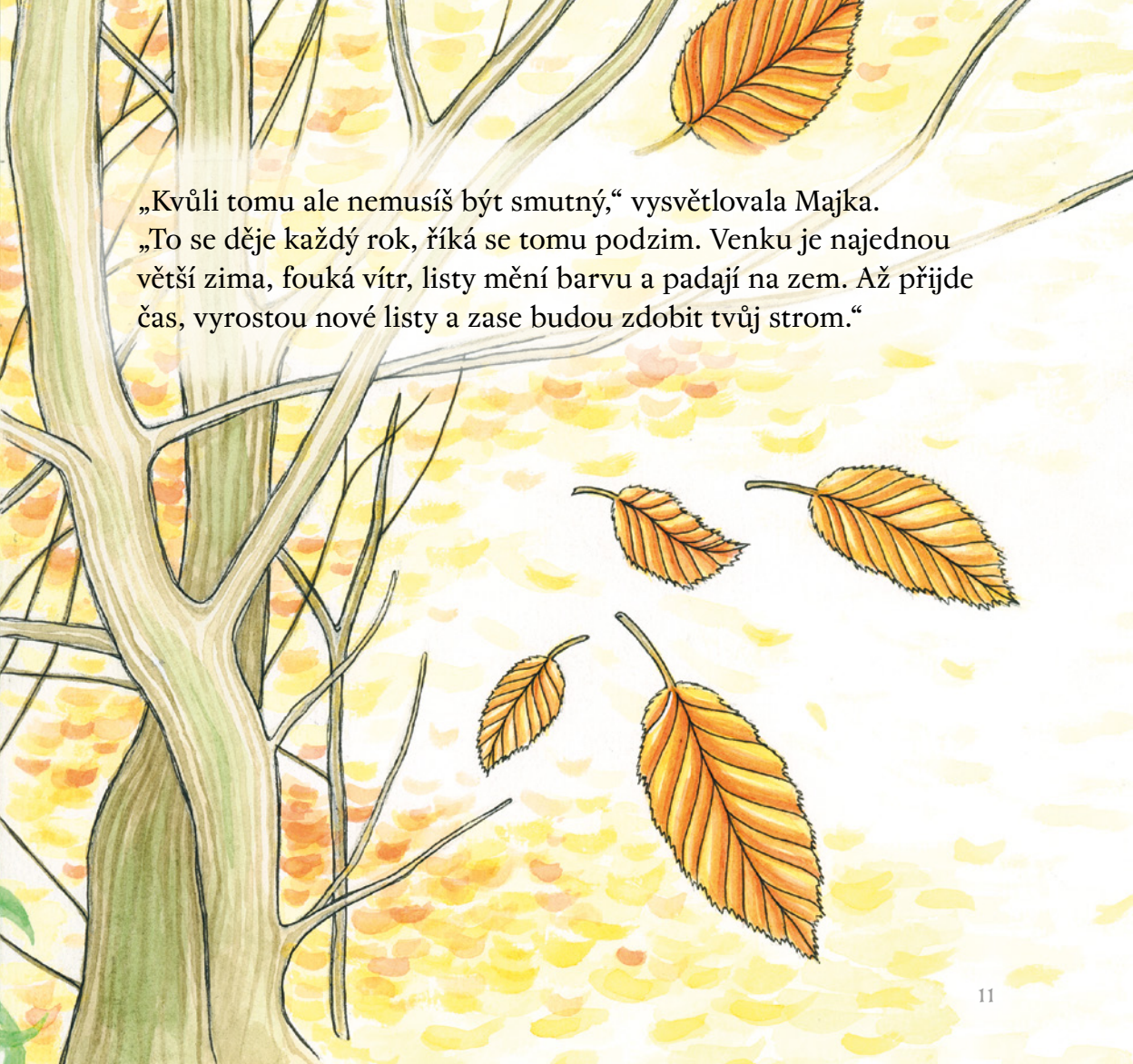
Letěly lesem a svítily si na cestu svými světýlky. Vyhýbaly se stromům, proplétaly se mezi kapradinami. Všude bylo ticho, když tu najednou zaslechla Majka slabé naříkání.

Letěla blíž a blíž, až uviděla malého broučka. Byl schovaný pod velkým spadlým listem a tiše naříkal. „Copak se ti stalo?“ zeptala se světluška a podívala se broučkovi do tváře.

„Spal jsem v kůře svého stromu, pak najednou zafoukal vítr, a když jsem se podíval ven, všechny listy ležely popadané na zemi,“ řekl brouček smutně a z očí mu tekly slzy.

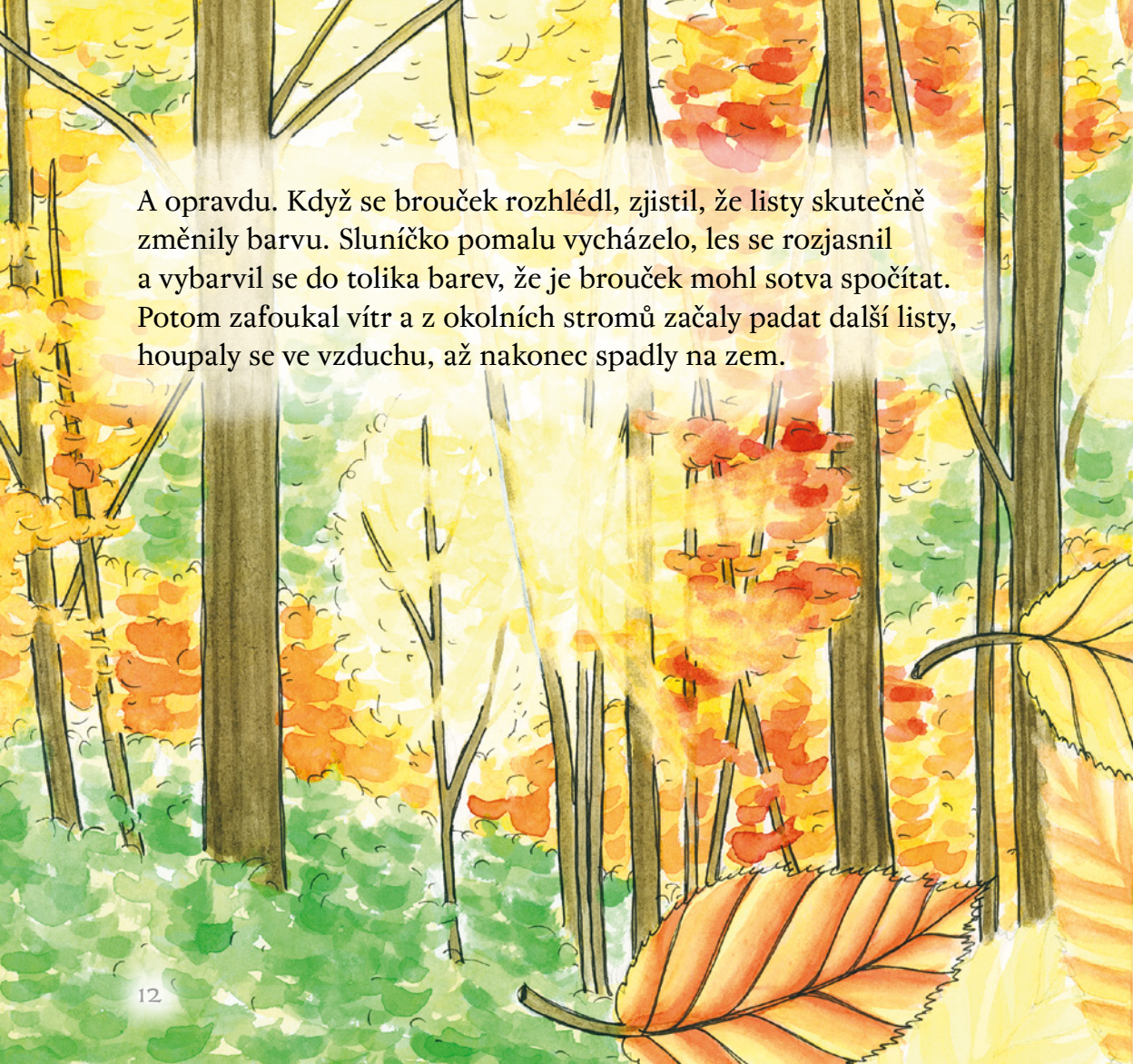

A watercolor-style illustration of a tree with a thick, textured trunk and several bare branches. The background is filled with soft, yellow and orange washes, suggesting a dense carpet of fallen leaves. Several individual leaves are shown in mid-air, falling from the branches. The leaves are detailed with veins and have a slightly serrated edge. The overall mood is peaceful and seasonal.

„Kvůli tomu ale nemusíš být smutný,“ vysvětlovala Majka.
„To se děje každý rok, říká se tomu podzim. Venku je najednou
větší zima, fouká vítr, listy mění barvu a padají na zem. Až přijde
čas, vyrostou nové listy a zase budou zdobit tvůj strom.“

A opravdu. Když se brouček rozhlédl, zjistil, že listy skutečně změnilu barvu. Sluníčko pomalu vycházelo, les se rozjasnil a vybarvil se do tolika barev, že je brouček mohl sotva spočítat. Potom zafoukal vítr a z okolních stromů začaly padat další listy, houpany se ve vzduchu, až nakonec spadly na zem.

„Jak se jmenuješ?“ zeptala se Majka klidným hlasem a pohladila broučka po zádech.

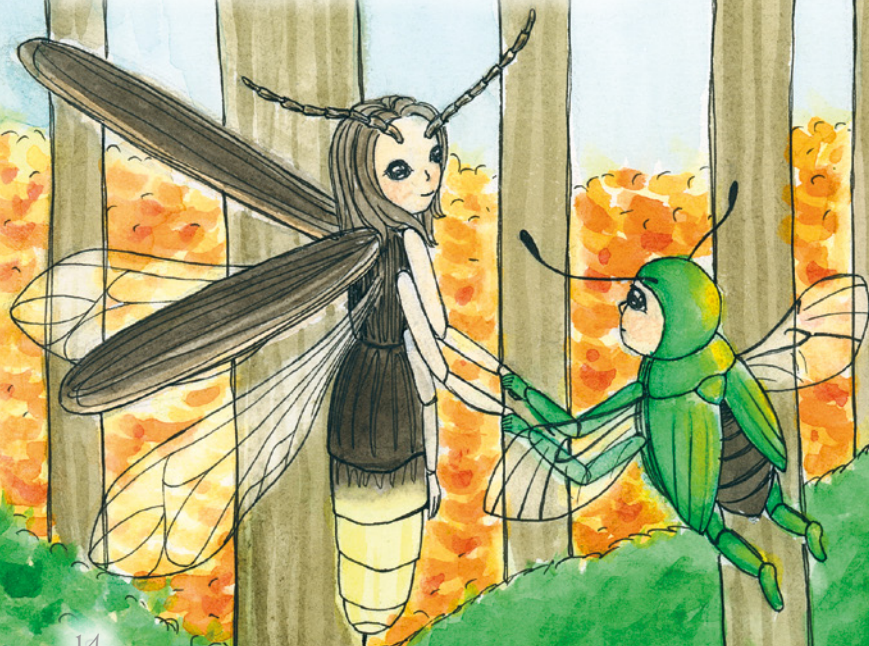
Brouček, který se právě zasněně díval na padající listí, tichounce zašeptal: „Říkají mi Brouček.“ Listy mezitím zlehka dopadly až na zem.

„A co je ještě podzim?“ zajímal se Brouček a utřel si uplakané oči.

Majka se usmála, vzala ho za ruku a řekla: „Tak pojď, a já ti to ukážu.“ A už byli ve vzduchu, vznesli se vysoko nad zem a letěli až ke korunám stromů a možná ještě výš.

An illustration of three children in a green field flying a kite. A boy on the left holds a red kite with a face. A girl in the middle holds the string, and a girl on the right holds the kite aloft. The kite is yellow with a face and is flying in a blue sky with birds. A string of colorful bows is attached to the kite's tail. In the background, there are trees with yellow and orange autumn leaves.

Z té výšky viděli, jak děti pouští své draky. Viděli ptáky, kteří odlétají do teplých krajín. Letěli kolem ovocných stromů, kde dozrávala jablka, hrušky i švestky. Pomalu se obrátili zpět k lesu. Vyhýbali se stromům, prolétávali se mezi kapradinami, míjeli mnoho hub a pak se snesli zase na zem.

Brouček Majce poděkoval, usmál se a zalezl pod kůru svého stromu. „To bylo krásné,“ pomyslel si a zavřel oči. Vzpomínal na Majku, její úsměv i krásné hnědé vlasy. Představoval si, jaká další dobrodružství spolu zažijí.

Co snídá ježek

Majka prospala celý den. Probudila se, až když slunce začalo zapadat. Vždy vstávala večer, aby mohla v noci svítit lesu. Vyskočila z postele, s úsměvem na tváři pozdravila ostatní světlušky a už letěla za Broučkem na jejich další večerní dobrodružství.

Brouček na Majku čekal před svým stromem. Přivítal ji a začal jí vyprávět, co se mu zdálo. „Představ si, když jsem usnul, měl jsem sen. V tom snu jsem viděl ježka. Hráli jsme si spolu a pak jsem mu pomáhal sbírat jablíčka. Dokonce mi dovolil,“ zaculil se Brouček, „abych mu je sám napíchl na bodlinky. Pak si je odnesl domů a všechna je snědl.“

Majka se smála: „To byl ale legrační sen! Kdo to kdy slyšel, aby ježci nosili na bodlínkách jablka? A také jsem nikdy neviděla, že by je jedli. Ježci přeci jedí...“ Majka se zarazila. Co vlastně jí takový ježek? Nikdy žádného ježka při jídle nepozorovala.

Oba se na sebe podívali, ale ani jeden to nevěděl. Brouček po chvíli navrhl: „Co kdybychom se za ježkem podívali a zeptali se?“

„To je skvělý nápad,“ souhlasila Majka.

